

*Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това*

*пиперлив въпрос,*

*който се задава*

*на всеки автор:*

*Защо пишете?*

*Какво е за вас*

*литературата:*

*призвание,*

*работа, хоби ..?*

Укротяване на опърничавата – понякога успявам, понякога – не.

*Работя, като...*

Ловец – опитвам се да хвана неувимото, пишейки, рисувайки, снимайки...

*За последно плаках, защото...*

Сълзите са думи, които не можем да изречем било от болка, било от радост. А на мен май често не ми достигат думи.

*Ще променя миналото си, защото...*

Не бих го променила, даже с удоволствие бих се върнала назад с

машина на времето, за да изживея отново някои мигове!



*Ако имах двойник...*

Имам си, даже няколко – страдам от многоблизначие.

*Не ми стига смелост за...*

Истинската смелост предполага мъдрост и уравновесеност, а това са неща, по които трябва още доста да поработя.

*Никога няма да опитам...*

Самоубийство.

*Моята рецепта за успех е...*

Всяко начало е трудно, но ако спрем да се опитваме и спрем да се борим, тогава какво изобщо бихме постигнали.

*На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?*

Ядат ли ми се палачинки?

Даже имам и отговор: Винаги!

*Критиката по мой адрес я...*

Помня и се опитвам да си извлека поука от нея.

*Най-добрият и ценен съвет е...*

Да не спираме да бъдем като децата – свободни и с чисти сърца.

*Звездната болест заразна ли е?*

Може би, ако дълбоко в себе си човек не счита собствените си постижения за особено значими, но много му се иска другите да ги приемат за такива. Но това е краткотрайно, защото огънят, от който струи истинска светлина, истински талант, не се гаси така лесно.

*Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?*

Грабва те от първата дума и не те пуска до последната точка, когато ти се иска да има още и още. Оригинален, богат език, без шаблони или претенциозност.

*Съвременник или класик...*

Съвременник от бъдещето, който е

живял около 1900г.

*Сега или утре...*

Полунощ – онова вълшебно, тихо, тъмносино време между сега и утре.

*Бързо или утвърдително...*

Опитвам се да бързам бавно.

*Какво е България?*

Моята България - сладки спомени и неспирна надежда за бъдещето

*Четете ли е-книги?*

О, да, все повече и повече и особено ме радват такива, които са оформени с необикновен графичен дизайн. Харесва ми, когато заедно с текста тече и една успоредна история в картини и образи. Изисква се голям майсторлък, за да се постигне идеална симбиоза и едното да не пострада за сметка на другото. Но все пак предпочитам хартиените книги, тяхната сетивност, тленността им – можеш да ги пипнеш, да ги помиришеш, да ги изцапаш, да ги прегърнеш, да заспиш сладко върху тях и на сутринта с мъка да пригладш смачканите им страници...

*Продължете изречението Е-същност е... СимпатичноЪпсолютноЩуроНе-обикновеноОригиналноСписаниезаТърсачинасилнителитературниусещения*